

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2008 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບບໍ່ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 333 North Washington, Dallas, TX 75246-1798.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY Management Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Charles Wade
Director, Missions, Evangelism, and Ministry Team: Wayne Shuffield
Director, Bible Study/Discipleship Center: Dennis Parrott

Publishing consultant: Ross West, Positive Difference Communications

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 5, 6, 7, 8
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 5, 6, 7, 8
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 9, 10, 11
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 9, 10, 11
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 12, 13, Christmas
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 12, 13, Christmas
Nouanchanh Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM

Joe Haag, Associate Director, Christian Life Commission, Baptist General Convention of Texas

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas
Nelda P. Williams, Facilitators Coordinator and Manager, Curriculum Development Office

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນຄຣິສຕັມສ

ບ້ານເບັດເລເຮັມ

ຂໍ້ພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ລູກາ 2:1-10
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ:	ລູກາ 2:1-10
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອສອນເຮົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເຮັດຕາມພຣະບັນຊາ
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງພຣະບຸດລົງມາເກີດແນວໃດ?
ຈຸບສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອນຳພາທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງຄຣິສຕັມສ.

ຄຳນຳ

ເນື່ອງຈາກວ່າຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈຜິດກ່ຽວກັບເຣື່ອງວັນຄຣິສຕັມສດັ່ງນັ້ນຄູສອນຈະເນັ້ນໜັກຄຳເວົ້າສອງຄຳຕໍ່ໄປນີ້: ຄຣິສຕັມສແມ່ນໂຮລິເດ (Holy day) ແປວ່າວັນສັກສິດ ເພາະວ່າວັນຄຣິສຕັມສເປັນວັນເກີດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ ຄືອົງພຣະເຢຊູຄຣິດພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ລົງມາເກີດໃນໂລກ ເພື່ອໂຜດມະນຸດທັງຫລາຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມຜິດຄວາມບາບຂອງເຂົາ ດ້ວຍເຫດນີ້ວັນຄຣິສຕັມສຈຶ່ງເປັນວັນສັກສິດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ບໍ່ແມ່ນ holiday ທົ່ວໄປ, ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນັ້ນປະເທດຕ່າງໆເປັນຕົ້ນແມ່ນປະເທດອະເມຣິກາຈຶ່ງຈັດຕັ້ງວັນນີ້ເປັນວັນຢຸດງານຮ່ອງວ່າ (holiday). ສລຸບແລ້ວ ໂຮລິເດ ແມ່ນວັນສັກສິດເປັນມື້ມ່ວນຊື່ນແລະຍິນດີ ບໍ່ແມ່ນມື້ເມົາ holiday ດັ່ງທີ່ເຫັນຫລາຍບ້ານເຮືອນຕື່ມແລະເມົາໃນວັນນັ້ນ.

ການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ (2:1-7)

1. ເວົ້າເຣື່ອງບ້ານເບັດເລເຮັມແມ່ນບ້ານນ້ອຍໆທ່າງໄກຈາກຄວາມຈະເຣີນ ບັນດາພວກເຈົ້ານາຍກໍບໍ່ຄ່ອຍໄປມາຫາສູ່ເທົ່າໃດ ແລະບ້ານນ້ອຍນີ້ແຫລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໃຫ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງລົງມາບັງເກີດຈຶ່ງກາຍເປັນບ້ານທີ່ມີຊື່ສຽງໃນໂລກຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້.
2. ເວົ້າເຣື່ອງພຣະເຈົ້າຕຽມຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູມາເກີດກ່ອນຄືໂຢຮັນບັບຕິສໂຕ; ກ່ອນໜ້າພຣະເຢຊູລົງມາເກີດພຽງຫົກເດືອນພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂຢຮັນບັບຕິສໂຕລົງມາເກີດນຳນາງເອລີຊາເບັດຊຶ່ງມີອາຍຸເກີນກວ່າຈະຕັ້ງທ້ອງໄດ້. ໃນເວລານັ້ນຊາຂາຣີຢາຜູ້ເປັນຜົວຂອງນາງຖືກຜຽນເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ ແລະໃນເວລານັ້ນເອງເທວະດາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບອກເລົ່າເຣື່ອງນາງເອລີຊາເບັດຈະມີທ້ອງ (ອ່ານລູກາ 1: 5-21).
3. ເວົ້າເຣື່ອງເທວະດາປາກົດຕົວຕໍ່ນາງມາຣີອາ; “ເມື່ອເຖິງເດືອນຖ້ວນຫົກເທວະດາຄັບຣີເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ຈາກພຣະເຈົ້າ ມາຍັງເມືອງນຶ່ງໃນແຂວງຄາລິເລຊື່ນາຊາເຮັດມາທາຍິງພົມຈາຣີຄົນນຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນຄູ່ຫມັ້ນຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ໂຢເຊບ ຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ນາງນັ້ນຊື່ມາຣີອາ” (ລູກາ 1: 26-27).
4. ເວົ້າເຣື່ອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູໃນລູກາ 2:1-7

ຟັງເທວະດາບອກເລົ່າພວກລ້ຽງແກະ (ລູກາ 2:8-14).

1. ເວົ້າເຮືອງເດັກນ້ອຍຮຽນຟັງສຽງເທວະດາ.
2. ເວົ້າເຮືອງບົດບາດສໍາຄັນຂອງເທວະດາ.
 - ກ. ເທວະດາໄດ້ເວົ້າກັບເຊຂາຣີຢາ (ລູກາ 1:11-17).
 - ຂ. ເທວະດາໄດ້ເວົ້າກັບນາງມາຣີອາ (ລູກາ 1: 26-33)
 - ຄ. ເທວະດາໄດ້ເວົ້າກັບພວກລ້ຽງແກະ (ລູກາ 2: 10-11).
3. ເວົ້າເຮືອງເທວະດາແລະພວກລ້ຽງແກະ
4. ສຽງເພງສັຣເສີນຂອງເທວະດາຮ້ອງວ່າ “ພຣະຣັສມີຈິ່ງມີແດ່ພຣະເຈົ້າໃນທີ່ສູງສຸດ ແລະທີ່ແຜ່ນດິນໂລກ ຈິ່ງມີສັນຕິສຸກ ແກ່ມະນຸດທັງປວງທີ່ພຣະອົງຊົງຊອບ ພຣະທັຍນັ້ນ” (ຂໍ້ 14).

ຂ່າວດີປານນີ້ອົດບອກຜູ້ອື່ນບໍ່ໄດ້ (2:15-20)

1. ເວົ້າເຮືອງ ການລ້ຽງແກະເປັນອາຊີບສໍາຄັນຂອງຊາດຢິວ, ລາຍໄດ້ຕ່າງໆມາຈາກການລ້ຽງແກະ ດັ່ງນັ້ນ ເຂົາຈຳຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນການລ້ຽງແກະ.
2. ເວົ້າເຮືອງພວກລ້ຽງແກະຍອມປະລະຝູງແກະເພື່ອຊອກຫາພຣະເຢຊູ. “ພວກລ້ຽງແກະໄດ້ເວົ້າກັນວ່າ, “ເຮົາພາກັນໄປເມືອງເບັດເລເຮັມເທາະ ໄປເບິ່ງເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງແຈ້ງແກ່ເຮົານັ້ນ” (ຂໍ້ 15).
3. ເວົ້າເຮືອງພວກລ້ຽງແກະພົບເຫັນພຣະເຢຊູແລ້ວກໍກັບໄປຫາຝູງແກະແລະເຫັນວ່າແກະທຸກຕົວຍັງປອດພັຍ ເຂົາຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າໂດຍບອກເຮືອງການເກີດຂອງພຣະເຢຊູຕ່ຳໆກັນໄປ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ການຊົງປະສູດຂອງພຣະເມຊີອາ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 1:18-2:15, 19-23

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ ບົດທີ 1 ແລະ ບົດທີ 2

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ສະພາບການຂອງການປະສູດສໍາແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະ “ເມຊີອາຢ່າງແທ້ຈິງ ທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນຈະຕິດຕາມ.

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ສະພາບການເປັນຢ່າງໃດທີ່ສໍາແດງພຣະອົງອອກມາ ແລະພວກເຮົາສົມຄວນບໍ່ທີ່ຈະຕິດຕາມເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ.

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຊີ້ແຈງສະພາບການວ່າເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຄວນຈະຕິດຕາມເປັນສາວິກຂອງພຣະອົງ .

ແຜນສໍາລັບການສອນ

ນໍາເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖ້າຄູສອນ ຈິພິເອັສ ຫລືບໍ່ມີກໍໃຫ້ຊອກຫາຍົມມາໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງ. ຄູສອນຈະອະທິບາຍເຖິງຄຸນນະພາບຂອງຈິພິເອັສ. ສິ່ງນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ເວລານີ້ພວກເຮົາຢູ່ໃສແລະຈະໄປໃສ. ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວຊີວິດຄຣິສຕຽນກໍເປັນເໝືອນດັ່ງນີ້ ບາງທີກໍໄປຖືກບາງທີກໍອອກອອກທາງ. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍໄດ້ນໍາພວກເຮົາເຂົ້າມາຫາຜູ້ທີ່ຊາວຍິວທັງຫລາຍກໍາລັງລໍຄອຍ. ເມື່ອພຣະອົງສະເດັດມາແລ້ວ ພຣະອົງກໍຊົງສົມຄວນແກ່ການນະມັສການ ແລະສົມຄວນແກ່ການຕິດຕາມ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

2. ອ່ານມັດທາຍ 1:18-25 (ອັສຈັນ) ຄູສອນອະທິບາຍເຖິງຄວາມອັສຈັນແລະຈະອະທິບາຍໄປເຖິງອິດເດດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ.

3. ອະທິບາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຮີດຄອງປະເພນີຂອງຄົນຍີວ. ແລະກໍເວົ້າເຖິງຄວາມສັມພັນຮະຫວ່າງໂຢເຊບແລະມາຣີອາ (ຖາມຄໍາຖາມທີ່ມີຢູ່ໃນ ເຈັ້ງບົດຮຽນ)
4. ອະທິບາຍເຖິງການປາກົດຂອງທູດສວັນ ໃນ 1:20-21; ເມື່ອອະທິບາຍໄປແລ້ວຈະໄດ້ຍົກຕົວຢ່າງຂຶ້ນມາ ອ່ານ 1:22-23 ແລະສົມທຽບກັບ ເອຊາຍາ 7:14; ເໝືອນວ່າເປັນບົດສລຸບ ໃນຂໍ້ 24-25 ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານຍ້ໍາອີກ.
5. ຖາມຄໍາຖາມທີ 4 ຢູ່ໃນເຈັ້ງບົດຮຽນ ປ່ອຍເວລາຈັກໜ້ອຍນຶ່ງ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຕອບ.
6. ຕາມສັມກໃຈ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 2:1-11. ເຕືອນນັກຮຽນໃຫ້ຕັ້ງໃຈຟັງວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບກະສັດອົງນີ້.
7. ຖາມ: ເປັນການດີບໍ່ທີ່ພວກໂທຣາຈານຊອກສແວງຫາກຸມມານເຢຊູ? ເປັນຫຍັງກະສັດເຮໂຣດຈຶ່ງຫວັ່ນວາຍໃຈຫລາຍແທ້? ແລະເປັນຫຍັງທົ່ວທັງກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍຫວັ່ນວາຍເໝືອນກັນ? ຂໍ້ທີ່ສລຸບກໍແມ່ນຂໍ້ 9-11.
8. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 2:12-15, 19-23 ການເດີນທາງຂອງພຣະອົງຍັງບໍ່ສິ້ນສຸດ, ພຣະອົງເດີນທາງໄປປະເທດອີຢິບ(2:15) ແລະກໍເດີນໄປນາຊາເຮັດອີກ. (2:23)

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

9. ແນະນໍາໃຫ້ນັກຮຽນທັງຫລາຍຮູ້ວ່າພຣະເມຊີອາຄົວພະເຢຊູ ສົມຄວນແລ້ວທີ່ພວກເຮົາຈະຕິດຕາມພຣະອົງ. ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນຕອບສນອງ ຕາມຄໍາເຊີນ.
10. ພວກເຮົາຈະສເລີມສລອງພຣະອົງຢ່າງໃດໃນປີນີ້ ເພື່ອຈະໃຫ້ສົມກຽດແລະສັກສີຂອງພຣະອົງ.
11. ອະທິຖານປິດ ແລະຕັ້ງໃຈນະມັສການພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ທ່ານຜູ້ນີ້ຄືບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ, ບັບຕິສະມາໂດຍໂຢຮັນ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ ບົດທີ 3

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ມັດທາຍ ບົດທີ 3

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູໂດຍໂຢຮັນນັ້ນ ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນ ເຖິງການເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ເປັນການຕຽມຕົວເຂົ້າສູ່ຮາຊອານາຈັກຂອງ ພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຢຊູຕ້ອງຮັບບັບຕິສະມາຈາກສາວິກຂອງພຣະ ອົງ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ການບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູໂດຍໂຢຮັນນັ້ນ ມີຄວາມໝາຍວ່າຜູ້ທີ່ຕິດ ຕາມພຣະອົງທຸກຄົນຈໍາເປັນຕ້ອງກະທໍາເພື່ອນພຣະອົງ.

ແຜນສໍາລັບການສອນ

ນໍາເຮື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

12. ກ່ອນອື່ນໝົດໃຫ້ຄຽງລົງໃນກະດານ ຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:

ການບັບຕິສະມາຂອງຂ້ອຍ

ແມ່ນໃຜ

ແມ່ນຫຍັງ

ເວລາໃດ

ຢູ່ໃສ

ເຮັດຢ່າງໃດ

ເປັນຫຍັງ

13. ເລີ່ມດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ.

14. ເຊັ່ນນັກຮຽນ ໃຫ້ເວົ້າຄໍາພະຍານໃນການຮັບບັບຕິສະມາທີ່ຜ່ານມາສອງສາມຄົນກໍໄດ້. ແລ້ວໃຫ້ທັນ ໄປຫາເຈົ້າບົດຮຽນ ທໍາອິດອ່ານຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້ ເພື່ອຈະເຂົ້າຫາບົດຮຽນ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

15. ໃຫ້ໃຊ້ຮ່າງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະບໍ່ສັບສົນ.

(1) ມາເຖິງທີ່ແຄມນໍ້າ

ຄໍາເທສນາຂອງໂຢຮັນ (3:1-2)

ຄໍາທໍາມວາຍກ່ຽວກັບໂຢຮັນ (3:3)

ຄວາມເປັນເອກລັກຂອງໂຢຮັນ (3:4)

ການສໍາແດງຂອງໂຢຮັນ (3:5-6)

(2) ບໍ່ໜ້າເຊື່ອວ່າເພິ່ນຈະກ້າເວົ້າຢ່າງນີ້.

ປະເຊີນໜ້າກັບພວກສາສນາ (3:7)

ທ້າທາຍພວກສາສນາ (3:8-10)

ລັກສນະການມາຂອງພຣະເຢຊູ (3:11-12)

(3) ຄວາມຊອບທັມຄືພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ

ພຣະເຢຊູເດີນທາງມາເຖິງ (3:13-14)

ໂຢຮັນຍອມກະທໍາຕາມ (3:15)

ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືສຸດຊົງເຈີມ (3:16)

ພຣະບິດາຊົງເຫັນພ້ອມ (3:17)

16. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 3:1-6 ໃຫ້ເບິ່ງຕາມເຈັ້ງບົດຮຽນແລ້ວຄຣູຈະອະທິບາຍ. ພ້ອມກັບການສົນທະນາ

17. ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານ 3:7-12 ເມື່ອອ່ານຈົບລົງແລ້ວຄຣູຈະຖາມວ່າ ໂຢຮັນກ່າວຢ່າງນີ້ແກ່ພວກເຂົາ. ແລະມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ?

18. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງທີ່ສມັກໃຈອ່ານ 3:13-17 ຄຣູອະທິບາຍເລື່ອງການຮັບບັບຕິສະມາຂອງພຣະເຢຊູ ໂຢຮັນກ່າວວ່າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບອົງພຣະເຢຊູ?

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

19. ຖາມ: ການຮັບສິນບັບຕິສະມາຂອງທ່ານມີຜົນສະທ້ອນຢ່າງໃດ ແລະມີຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດກັບ ພຣະເຈົ້າແລະກັບຜູ້ອື່ນດ້ວຍ.

20. ຈົ່ງໃຫ້ການຮັບບັບຕິສະມາຂອງທ່ານມີຄວາມໝາຍ ແລະໃຫ້ມີຄວາມໝາຍສໍາລັບທ່ານຢ່າງແທ້ຈິງ.

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ຮຽກເອີ້ນໃຫ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 4:12-22

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 4:12-22

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດສາວິກຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພວກເຂົາຕອບສນອງການຮຽກເອີ້ນນັ້ນ “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ”

ຄໍາຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເຫລົ່າສາວິກຕອບສນອງໃນຄໍາທ້າທາຍຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ ເມື່ອພຣະອົງເອີ້ນວ່າ “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ”

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອບອກພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຈະຕອບສນອງການປ່າວປະກາດຂອງພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ? ຈະມີການທ້າທາຍຢ່າງໃດ? ໃນຄໍາທີ່ວ່າ “ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ”

ແຜນສໍາລັບການສອນ

ນໍາເຮື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

21. ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການອ້ອນອະທິຖານ

22. ນໍາພານັກຮຽນສົນທະນາກ່ຽວກັບການເປັນສາວິກ. ການເປັນສາວິກຕ້ອງມີຄຸນນະສົມບັດຫຍັງແດ່? ໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຄ້າງຊຽນລົງໃນກະດານຖ້ອຍຄວາມສໍາຄັນ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

23. ຄົນທີ່ສັກໃຈຄົນນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 4:12-16. ອະທິບາຍ “ຂ່າວຮ້າຍ ຂ່າວດີ” ໃຫ້ອະທິບາຍຢູ່ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.

24. ຖາມຄໍາຖາມທີ 1 ໃນເຈ້ງບົດຮຽນວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງສໍາເຣັດອັນໃດແດ່ທີ່ໄດ້ທໍານວາຍໄວ້ໃນພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້.

25. ອ່ານມັດທາຍ 4:17 ອະທິບາຍຄໍາວ່າ “ຈົ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ເພາະຣາຊອານາຈັກສວັນໄດ້ໄກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ” ຖ້າຈະເວົ້າແລ້ວກໍແມ່ນຄໍາສອນອັນດຽວກັນ. “ເນື້ອໃນອັນດຽວກັນ” ແຜ່ນດິນສວັນໄດ້ໄກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ. ຄຣູຈະອົງໃສ່ເຈ້ງບົດຮຽນເພື່ອຈະອະທິບາຍ.

26. ຖາມຄໍາຖາມທີ 2 ໃນໃບສຸດທ້າຍຂອງເຈັ້ງບົດຮຽນ. ອາດຈະມີການສົນທະນາໄປດ້ວຍ.

27. ອ່ານ ມັດທາຍ 4:18-22.

ອະທິບາຍ “ຈິ່ງຕິດຕາມຜູ້ນໍາ” ອີງໃສ່ເຈັ້ງບົດຮຽນ ບໍ່ແມ່ນອ່ານຕາມເຈັ້ງບົດຮຽນ.

ແບ່ງປັນຄໍາພະຍານ: ໃນເວລາທ່ານຫລືເພື່ອນຂອງທ່ານມາຕິດຕາມພຣະເຢຊູແລ້ວໄດ້ສູນເສັງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງບາງຢ່າງ ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ? (ສູນເສັງຄວາມສັມພັນ, ເງິນຄໍາ, ໂອກາດ, ງານ, ຕ່ຽງໄປ.....)

ຍ້ອນຕິດຕາມພຣະເຢຊູຫລືທ່ານຈິ່ງສູນເສັງ? ໃຫ້ຄິດເບິ່ງສອງອ້າຍນ້ອງທີ່ປະທຸກຢ່າງ.

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

28. ຮຽນຄໍາວ່າ FOLLOW ຄິດວ່າເປັນການດີຫລາຍ ພຣະເຢຊູຮຽກເອີ້ນສາວິກເພື່ອໃຫ້ຕິດຕາມ ໃຫ້ຕື່ມຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ເຕັມ:

F _____ (Matthew 5:16)

O _____ (Matthew 5:20)

L _____ (Matthew 10:37-40)

L _____ (Matthew 5:10-11)

O _____ (Matthew 28:20)

W _____ (Matthew 2:2,11)

ສໍາລັບຄຣູ ຈະມີດັ່ງນີ້:

Faithfulness

Obedience

Love

Longsuffering

Oppose unrighteousness

Worship

29. ຖາມນັກຮຽນ ໃຫ້ເລືອກເອົາແຕ່ລະວັນວ່າຈະກະທໍາອັນໃດ. ແລະກໍໃຫ້ເລືອກນັກຮຽນຄູ່ນຶ່ງເພື່ອເປັນ ພະຍານວ່າເຮົາຕິດຕາມພຣະເຢຊູແທ້.

10 ອ້ອນວອນອະທິຖານເພື່ອເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ຊີວິດທີ່ປ່ຽນແປງຂອງສາວົກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 5:1-16

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 5:1:16

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຊີວິດການປ່ຽນແປງທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແມ່ນລັກສະນະທີ່ດີຂອງສາວົກພຣະ ເຢຊູ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ດຳເນີນຊີວິດແບບທັມດາແຕກຕ່າງກັບການດຳເນີນຊີວິດຢ່າງສາວົກຂອງ ພຣະເຢຊູບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ຊີ້ແຈງໃຫ້ກຸ່ມເຫັນວ່າຄຸນນະພາບແລະຄຸນຄ່າໃນການເປັນສາວົກ ຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນເປັນຊີວິດທີ່ມີຄວາມໝາຍ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- 30. ຄິດເຖິງທີມກິລາຟຸດບອນ, ທີມກິລາບັສແກັດບອນ, ກິລາແລ່ນແລະຄານ, ພວກເຂົາເຫລົ່ານີ້ ມີຫຍັງເປັນຫລັກ (ຫົວໜ້າທີມ, ກະຕິກາ, ຣະບຽບວິນັຍ)
- 31. ຫລັງຈາກທີ່ຮຽກເອີ້ນເອົາສາວົກແລ້ວກໍເຖິງເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງສິດສອນ. ແລະກໍເປັນຣະບຽບ ທີ່ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງຮຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

- 32. ພຣະທັມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍ ແມ່ນພື້ນຖານການແນະນຳ ແລະສາວົກກໍແມ່ນຮຽນແລະສຶກສາ ຈາກພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ບົດຮຽນນີ້ພວກເຮົາຮຽນຊີວິດທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຂອງສາວົກ ໂດຍການ ສອນຂອງພຣະເຢຊູເອງຢູ່ເທິງພູເຂົາ. ຈຳເປັນທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາຄວນທີ່ຈະອ່ານພຣະທັມຕອນນີ້ ດ້ວຍຄວາມຣະມັດຣະວັງ ແລະຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ. ເພື່ອຈະໄດ້ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະ ເຢຊູຢ່າງແທ້ຈິງ.
- 33. ເມື່ອອ່ານພຣະທັມຕອນນີ້ແລ້ວ ໃຫ້ທຸກຄົນຫລັບຕາ ຫາຍໃຈບາດໃຫຍ່ໆ. ອ່ານມັດທາຍ 5:1-2. ຖາມ:

- ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງນັ່ງລົງສອນ?
- ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າກົງໆ ກັບເຫລົ່າສາວິກ?
- ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງເວົ້າອ້ອມໆ ກັນຜູ້ຊົນທັມດາ?
- ແມ່ນຫຍັງຄືຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພຣະພອນ ແລະຄວາມສຸກທີ່ໂລກໃຫ້? ໃຫ້ເບິ່ງຄຳອະທິບາຍຢູ່ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ.

34. ພຣະພອນທີ່ເຮົາສາມາດເຫັນໄດ້ຄື: (5:4-12)

ພຣະເຢຊູຊົງສອນຮະບຽບວິນັຍໃຫ້ເຫລົ່າສາວິກ ພວກເຮົາເອີ້ນວ່າພວກເຮົາໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນຄຸນລັກສະນະຂອງຊີວິດພວກເຂົາ ແລະກໍໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ຕິດຕາມທີ່ດີ.

ຖາມ: ທ່ານເຄີຍເຫັນສິ່ງໃດແດ່ບໍ່ທີ່ນຳທ່ານເຂົ້າສູ່ການໄດ້ຮັບພຣະພອນ ຫລືສູ່ຄວາມສຸກໃນຊີວິດ?

ຕອບ:.....

ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ກົງກັນຂ້າມ?

ຕອບ:.....

35. ພຣະເຢຊູສອນສາວິກຂອງພຣະອົງວ່າການດຳເນີນຊີວິດທີ່ມີຮະບຽບເປັນການຍາກຫລາຍ ແຕ່ນຳໄປສູ່ການຮັບພຣະພອນ. (ຄຣູຈະອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມຕາມຄວາມເໝາະສົມ)

36. ແຕ່ວ່າໃນຂໍ້ 11-12 ຍັງບໍ່ພໍທີ່ນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຫາກມີຄວາມຈົງຮັກພັກດີຫລືວ່າສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຢຊູຜູ້ນັ້ນ ກໍຈະຖືກຂົ່ມເຫັງ ຫລືບໍ່ກໍຖືກຂ້າເຊັ່ນ: ໂຢຮັນ ແລະເປໂຕ.

37. ຄົນນຶ່ງອ່ານ 5:13-16. ນຳພາທ້ອງຮຽນໃຫ້ຮ່ວມກັນທຳງານ ເພາະສາວິກຂອງພຣະອົງປຽບດັ່ງເກືອ ແລະແສງສວ່າງຂອງໂລກ. ຄຣູຈະອະທິບາຍຄຳວ່າ ເກືອ, ແສງສວ່າງ ອົງໃສ່ເຈ້ງບົດຮຽນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

38. ຄຣູຍ່າງເຂົ້າມານຶ່ງຕັ້ງນຳນັກຮຽນ, ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ຫລັບຕາຟັງຄຳສອນຂອງພຣະເຢຊູ ພ້ອມກັນ ແລ້ວພວກເຮົາຈະຕອບວ່າຢ່າງໃດ?

- ພຣະພອນທີ່ພຣະເຢຊູມອບໃຫ້ທ່ານມີຫຍັງແດ່ທີ່ທ່ານຈະນຳເຂົ້າສູ່ຊີວິດຂອງທ່ານໃນວັນນີ້?
- ພຣະເຢຊູເວົ້າກັບທ່ານວ່າຢ່າງໃດແດ່ ຖ້າທ່ານຫາກຕິດຕາມພຣະອົງໃນວັນນີ້?

39. ທ່ານຈະເປັນສາວິກ ຫລືເປັນຄົນຕິດຕາມທັມດາ?

40. ອະທິຖານ

ດຣ. ບຸນໂຮມ ພິມມະຈັນ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ພຣະເຢຊູອະທິບາຍເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 5:17-48
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 5:17-48
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນພວກສາວິກໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູຊຶ່ງເປັນຜົນສະແດງອອກມາຈາກໃຈທີ່ບອກເຖິງລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຊີວິດໃນການເປັນສາວິກນັ້ນຈະຖືກວັດແທກໄດ້ຢ່າງໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຕັດສິນໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າຈະຕອບຕໍ່ການອະທິບາຍຂອງອົງພຣະເຢຊູເຖິງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າແນວໃດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ພຣະຄຳພີໃນຕອນນີ້ໄດ້ແນໃສ່ຜູ້ຟັງ (ແມ່ນຄົນຜູ້ມີກຽດ, ມັດທາຍ 5:1-12) ພວກເຂົາໄດ້ຟັງຄຳສອນໃນຕອນນີ້ແລະພາກກັນໃສ່ຊື່ວ່າເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ, “ທ່ານທັງຫລາຍຄືເກືອແລະແສງສວ່າງ” (ມັດທາຍ 5:13-16). ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງຫົວໃຈຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ພວກສາວິກ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ສອນໃນສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈໄດ້ຍາກແຕ່ເປັນເລື່ອງເຂົ້າໃຈໄດ້ງ່າຍດີ ເພາະພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ຕົວຢ່າງປະກອບເພື່ອພວກສາວິກຈະມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງສົນທັມໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຂໍ້ 21-28, ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງທີ່ກອນເຖິງເລື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຂຶ້ນມາເວົ້າເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາຮູ້ວ່າຄວນປະພຶດຕົນແນວໃດໃນການເປັນສາວິກ. ຄຳສອນໃນຕອນນີ້ແມ່ນແນໃສ່ພວກສາວິກໂດຍສະເພາະ.

ອົງພຣະເຢຊູເລີ້ມສອນໂດຍໃຊ້ປະໂຫຍດດັ່ງນີ້, “ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຄຳຊຶ່ງກ່າວໄວ້ແຕ່ໂບຮານວ່າ...” ເບິ່ງ (5:21, 27, 31, 33, 38, 43). ພຣະອົງໄດ້ໃຊ້ປະໂຫຍດກົງກັນຂ້າມ, “ແຕ່ຝ່າຍເຮົາ ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ...” (5:22, 28, 32, 34, 39, 44). ຕົວຢ່າງປະກອບທີ່ກອນນີ້ໄດ້ໃສ່ຊື່ວ່າ ເປັນການຕໍ່ສູ້ກັນ ກັບຄຳສອນທີ່ຄົນອື່ນສອນມາກ່ອນນີ້ ເພາະວ່າຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູເປັນສິ່ງກົງກັນຂ້າມ. ໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າອົງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບພຣະຄຳພີຂອງພວກຢົວເລີຍ. ແຕ່ເຫັນວ່າພຣະຄຳພີຂອງພວກຢົວເລີຍເປັນພື້ນຖານຕໍ່ຣາຊອານາ

ຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ເພື່ອອະທິບາຍໃຫ້ພວກຍິວເຂົ້າໃຈ. ເັນວ່າຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູກໍມາຈາກພຣະຄໍາພີຂອງພວກຍິວ ແລະພຣະເຢຊູໄດ້ອະທິບາຍໃນຄໍາສອນນັ້ນຢ່າງລະມັດລະວັງ.

ຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ພວກສາວິກກໍແມ່ນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຍິນມາແລ້ວ. ຜູ້ຟັງຄໍາສອນນັ້ນລ້ວນແລ້ວເປັນນັກອ່ານຫລືປະພັນຂົດຂຽນ. ໃນສັມຍນັ້ນພຣະຄໍາພີທີ່ເຂົ້າຮູ້ກໍມາຈາກສິ່ງເຂົາໄດ້ຍິນດ້ວຍຫຼືຈາກການເລົ່າສູ່ກັນຟັງໂດຍປາກເປົ່າ. ໃນບົດຮຽນນີ້, ພວກເຂົາໄດ້ຮຽນຢ່າງເຂົ້າໃຈດີທີ່ສຸດເພາະເປັນຄໍາສອນເປັນແບບເລົ່າເປັນເລື່ອງເໝືອນລະຄອນ. ຕົວຢ່າງເລື່ອງເລົ່າສູ່ກັນຟັງນີ້ແມ່ນວິທີທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ສອນພວກສາວິກໃຫ້ພວກເຂົາຈະຈື່ໄດ້ດີ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານວ່າ “ຊີວິດຂອງພວກສາວິກນັ້ນຈະວັດແທກໄດ້ຢ່າງໃດ?” ບອກໃຫ້ທຸກຄົນຄິດແລະແບ່ງປັນກັບຄົນອື່ນໃນຫ້ອງ. ແບ່ງເປັນກຸ່ມສອງສາມຄົນສົນທະນາກັນ ແລະເອົາຄໍາຕອບນັ້ນມາລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໃນຫ້ອງໄດ້ຍິນນໍາ.
2. ບອກວ່າຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ຈ້າຍພູນັ້ນສໍາຄັນ ພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ສຶກສາທຸກໆຄໍາເວົ້າໃນຕອນນີ້ໃຫ້ດີ. ອົງພຣະເຢຊູອະທິບາຍເຖິງການເປັນຄົນສົນທັມນັ້ນຕ້ອງເຮັດຕາມນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ.
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 5:17-20 ຈາກພຣະຄໍາພີຫລາຍໆສະບັບ. ຖ້າອົງໃສ່ພຣະຄໍາພີທີ່ເປັນພາສາອັງກິດໄດ້ຢ່າງດີເພາະມີຫລາຍຊື່ມ.
4. ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍ 2-5 ຄົນ ແລະບອກພວກເຂົາໃຫ້ຄົ້ນຫາຄໍາຕອບຈາກຄໍາຖາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ກ. ກົດບັດຍັດອັນໃດທີ່ພວກສາວິກຄຸ້ນເຄີຍດີໃນສັມຍນັ້ນ?
 - ຂ. ເປັນຫຍັງລະບົບກົດບັນຍັດຈຶ່ງສໍາຄັນ?
 - ຄ. ໃຫ້ບອກວ່າຊີວິດທີ່ຄົບຕາມກົດບັນຍັດນີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດ?
 - ງ. ອະທິບາຍເຖິງນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າຕາມຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ
5. ຮັບເອົາຄໍາຕອບ. ບອກໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 3:6 ແລະສລຸບຜົນງານ.
6. ເຮັດບ້າຍໃຫຍ່ແລະເອົາຄໍາເວົ້າຈາກມັດທາຍ 5:48 ຂຽນໃສ່ແລະໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານແຮງໆ.

7. ຖາມວ່າພວກສາວິກຈະເຮັດຢ່າງໃດຕາມຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນສິນທັມໄດ້?

8. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 22:37-40 ຈາກພຣະຄັມພິທລາຍໆສະບັບ. ກ່າວວ່າ: ທ່ານໄດ້ຍິນ... ແຕ່ເຮົາບອກພວກທ່ານວ່າ...ໃຫ້ສະມາຊິກຂຽນຄໍາເວົ້າຕໍ່ຕື່ມໃສ່ບ່ອນຈໍາຈຸດນັ້ນ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຢ່າງນີ້ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 6:1-18
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 6:1-18
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຊື່ອບອກໃຫ້ມີຄວາມເມດຕາໃນການເຊື່ອສາສນາທີ່ຊອກສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ແລະທິດທາງຂອງພຣະອົງແທນທີ່ຈະຊອກຫາຄວາມເຫັນດີແລະການສນັບສນຸນຈາກມະນຸດ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ແມ່ນຫຍັງເປັນການບໍ່ດີທີ່ບອກໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນພາກປະຕິບັດຂອງຕົນໃນການເຊື່ອຖືສາສນາ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຄຳນວນເຖິງວິທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອໃນສັງຄົມຢ່າງໃດ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ມັດທາຍໄດ້ເວົ້າເຖິງພື້ນຖານສາມຢ່າງທີ່ຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງສາສນາຢິວແລະຄຣິສະຕຽນຄື: ຖວາຍ, ອ້ອນວອນ, ແລະຖືສິນອິດອາຫານ. ໃນພາສາກຣີກແມ່ນຄຳເວົ້າ ດາຍຄາຍໂອຊູເນ ຊຶ່ງແປວ່າ “ສັກສິດ” ຕາມມັດທາຍ 6:1 ມີຄວາມໝາຍວ່າຊອບທັມ ຫລືຖືກຕ້ອງ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 5:10, 20; 6:33). ຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຊື່ອໃນມັດທາຍ 6:1-18 ແມ່ນເວົ້າເຖິງສິ່ງຖືກຕ້ອງຫລືຊອບທັມຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານຂອງການຖວາຍ, ອ້ອນວອນ, ແລະຖືສິນອິດອາຫານ.

ຄຳສອນຕອນນີ້ໄດ້ເຕືອນເຖິງການປະຕິບັດເພື່ອຈະກາຍເປັນຄົນສິນທັມ “ໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນ” (ມັດທາຍ) ຕ້ອງຮູ້ວ່າຄົນໃນສັມຍນັ້ນບໍ່ຢາກເສັງໜ້າ ແຕ່ຕ້ອງການໄດ້ຮັບຄວາມຍິກຍ້ອງໄດ້ກຽດ. ການຍິກຍ້ອງມີຄຸນຄ່າຫລາຍໃນສັງຄົມຂອງຄົນໃນຕອນນັ້ນ ມີຫລາຍຄົນຕ້ອງການໃຫ້ຄົນອື່ນຍິກຍ້ອງຫລາຍກວ່າຄວາມຮັ່ງມີ ແລະຢາກມີອຳນາດ. ອົງພຣະເຊື່ອໄດ້ເຕືອນບໍ່ໃຫ້ຊອກຫານິສັຍທີ່ເຫັນແກ່ຕົວເພາະພຣະເຈົ້າບໍ່ພໍພຣະທັຍກັບຄົນຢ່າງນັ້ນ.

ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດມັດທາຍໄດ້ບອກເຖິງຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຊື່ອທີ່ກ່າວເຖິງ ສິ່ງບໍ່ຄວນເຮັດ ແລະສິ່ງ

ຄວນເຮັດ. ອົງພຣະເຢຊູຫວັງວ່າຄົນທີ່ຟັງຄໍາເທສນາຂອງພຣະອົງຈະປະຕິບັດຖືກຕ້ອງເປັນຢ່າງດີເຖິງເລື່ອງ ຣາຊອານາຈັກໂດຍການຖວາຍ, ອ້ອນວອນ, ແລະຖືສິນອິດອາຫານມາແລ້ວ: “ໃນເມື່ອໃດທ່ານ...” ພຣະເຢ ຊູຍັງສອນເຖິງບໍ່ໃຫ້ເຮັດສິ່ງຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະເລື່ອງອ້ອນວອນ ບໍ່ໃຫ້ເຮັດເພື່ອສະແດງ, ມັດທາຍຍັງໄດ້ອະ ທິບາຍຢ່າງລະອຽດເຖິງຄວາມສໍາຄັນຂອງການອ້ອນວອນທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ສອນເປັນຕົວຢ່າງ. ຄໍາອ້ອນ ວອນຕອນນີ້ມີຊື່ວ່າຄໍາອ້ອນວອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ-ຕົວຢ່າງຄໍາອ້ອນວອນ (6:9-13).

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນຄໍາຖາມໃສ່ກະດານວ່າ, “ທ່ານໄດ້ເຫັນຄົນມັກສະແດງວ່າຕົນເອງເປັນຄົນສິນທັມຢ່າງໃດແດ່?” ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຊອກຫາຄໍາຕອບນໍາກັນ.
2. ແບ່ງປັນເຖິງ “ການສລອງຈົນເກີນໄປ” ວ່າເປັນຍັງຄຣິສະຕຽນຈິ່ງຕ້ອງຍົກເວັ້ນ?
3. ກ່າວວ່າ; ພວກເຮົາຄວນສຶກສາເຖິງຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູເພື່ອພວກເຮົາຈະຝຶກຫັດການເປັນຄົນ ສິນທັມ ໂດຍມີຄວາມສໍາພັນກັບພຣະເຈົ້າແທນທີ່ຈະເຮັດຕາມກົດບັດຍັດຕາມຄໍາສອນຂອງສາສນາ ເໝືອນດັ່ງພວກສະດູກາຍແລະຟາຣີຊາຍ.
4. ຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ: ການເຮັດຕາມຄໍາສອນຂອງສາສນານັ້ນແຕກຕ່າງກັບການເຊື່ອຟັງເພື່ອເປັນພະຍານ ເລື່ອງພຣະຄຣິດຕໍ່ຄົນອື່ນຢ່າງໃດ? ເວລາຄົນອື່ນເຫັນສິ່ງດີເກີດຂຶ້ນນໍາເຮົາ (5:16) ພວກເຂົາຈະໄດ້ ເຊື່ອວ່າສິ່ງດີນັ້ນແມ່ນເຮົາເຮັດເອງ ຫລືອອກມາຈາກພຣະເຈົ້າຜ່ານໃນຕົວພວກເຮົາ.
5. ສລຸບ: ອົງພຣະເຢຊູສອນເຖິງການເປັນຄົນສິນທັມນັ້ນບໍ່ແມ່ນການເຮັດຕາມກົດບັດຍັດໃດໆເພື່ອຈະ ເອົາມາອວດ.
6. ໃຫ້ຂຽນຄໍາເວົ້າສາມຄໍານີ້ໃສ່ເຈ້ງ:
 - ກ. ຖວາຍຕ້ອງເຮັດຢ່າງມີດຽບແລະລັບຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ອອກມາຈາກໃຈຊຶ່ງເປັນຄວາມຮັກຂອງພວກ ເຮົາຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.
 - ຂ. ອ້ອນວອນແມ່ນປັກຕາປັກໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃນການສົນທະນາກັບພຣະອົງ.
 - ຄ. ຖືສິນອິດອາຫານຕ້ອງເຮັດດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ເພື່ອຮັບເອົາພລັງອໍານາດຈາກພຣະອົງ ແລະ ເພື່ອຮູ້ຈັກນໍ້າພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ.

7. ເຊີນໃຫ້ສະມາຊິກມີດງຽບ (ລັບຕາ) ຖາມວ່າ ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າພຣະອົງໄດ້ເວົ້າຫຍັງກັບທ່ານເຖິງສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
- ກ. ໃຫ້ທ່ານແກ່ຄົນທຸກຍາກ
 - ຂ. ຝຶກຫັດອ້ອນວອນອະທິຖານ
 - ຄ. ຝຶກຫັດຖິສິນອິດອາຫານ
8. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກທວນຄິດເຖິງໃຜຄົນນຶ່ງທີ່ພວກເຂົາຈະສາມາດແບ່ງປັນສິ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕັດເວົ້າກັບເຂົາໃນວັນນີ້.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ຢຸດກັງວົນແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 6:19-34
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ມັດທາຍ 6:19-34
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ສາວິກຄວນໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າແລະເຫັນຄຸນຄ່າໃນທາງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພວກເຂົາຄວນຢຸດກັງວົນຕໍ່ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ.
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ອັນໃດຢູ່ໃກ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາ-ພຣະເຈົ້າຫລືສິ່ງຂອງຕ່າງໆ?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອຕັດສິນໃຈເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະຈິດຈໍ່ຕໍ່ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ.

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຢືນຢັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຄຳສອນອົງພຣະເຢຊູໃນບົດນີ້ປະກອບດ້ວຍສອງຫລັກການ: (1) ຢ່າເອົາສິ່ງຂອງເປັນໃຫຍ່ (ມັດທາຍ 6:19-24); (2) ຢ່າເປັນຄົນກະວົນກະວາຍ (ມທ. 6:25-34). ພວກເຮົາສາມາດເບິ່ງຕົວຢ່າງໃນຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້. ການໃຊ້ສິ່ງຂອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກເອົາຕົວຢ່າງສອງອັນຂຶ້ນມາເວົ້າ: ຕາ (6:23-23) ແລະເຮືອງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງເຈົ້ານາຍແລະຂ້າທາດ (6:24). ຕົວຢ່າງສອງອັນນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງເລືອກເອົາຈະເອົາໃດເປັນໃຫຍ່ຄືຕໍ່ພຣະເຈົ້າຫລືຕໍ່ສິ່ງຂອງ.

ຄຳສອນອັນທີສອງແມ່ນເວົ້າເຮືອງຄວາມກະວົນກະວາຍ ພຣະເຢຊູຍົກເອົາທຳມະຊາດຂຶ້ນມາເວົ້າ: ຄື ນົກ (6:26) ແລະດອກໄມ້ (6:28). ພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງສິ່ງນ້ອຍຫລືເຮືອງນ້ອຍໄປຫາເຮືອງໃຫຍ່. ພຣະອົງກ່າວວ່າຖ້າສິ່ງນ້ອຍພຣະເຈົ້າຍັງເປັນຫວ່າງເປັນໂຍນຳ ຫລາຍໄປກວ່ານັ້ນສິ່ງໃຫຍ່ໆແລ້ວພຣະອົງກໍຍັງເປັນຫວ່າງຕໍ່ມວນມະນຸດ.

ໃນຄຳສອນທີ່ຈ້າຍພູຕອນນີ້ ພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າເຮືອງເຂົ້າໃຈງ່າຍໃນຊີວິດ ເໝືອນກັບການກິນການດື່ມ, ການຊື້ເຄື່ອງນຸ່ງ, ແລະເວົ້າເຮືອງຊັບສິນ. ບັນຫາຢ່າງນີ້ພວກສາວິກໃນສມັຍເດີມແລະໃນສມັຍນີ້ກໍຍັງໄດ້ພົບເຫັນໃນຊີວິດຢ່າງຫລືກເວັ້ນບໍ່ໄດ້. ກ່ອນຈະເຂົ້າໃຈສິ່ງຕ່າງໆທີ່ພຣະເຢຊູສອນນັ້ນມັນຂຶ້ນກັບຄວາມສັມພັນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງຄົນນັ້ນວ່າຕົນໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າເລິກເທົ່າໃດ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນສອນເອົາຂອບຮູບ, ກະເບົາ, ປຶ້ມ, ກະແຈ, ເຂົ້າຈີ່, ຂໍ້ຫ້ອຍເຄື່ອງນຸ່ງ, ຄັນເບັດ ແລະອື່ນ...ມາໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງເຫັນ.
2. ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນຫລາຍໆກຸ່ມແຕ່ລະກຸ່ມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 6 ຄົນ. ບອກໃຫ້ທຸກຄົນເອົາສິ່ງຂ້າງເທິງນັ້ນມາໃຊ້. ເຊັ່ນຂອບຮູບແລະຖາມວ່າອັນນັ້ນແມ່ນຫຍັງ? ແລະໃຫ້ພວກເຂົາຄິດເຖິງຄວາມສຳພັນຂອງສິ່ງນັ້ນໃນຊີວິດ. (ຕົວຢ່າງ: ຂອບຮູບ=ຄວາມສຳພັນ. ຖ້າຈະໃຫ້ຂອບຮູບນັ້ນຄົບສົມບູນດີຕ້ອງມີຮູບຖ່າຍຫລືຮູບແຕ້ມໃນນັ້ນ...)
3. ໃຫ້ບອກວ່າສິ່ງທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນສາມາດເອົາມາເປັນສິ່ງຂອງມີຄ່າໃນໂລກນີ້ ທີ່ພວກເຮົາໃຊ້ເວລາທ້ອນໂຮມ. ບອກສະມາຊິກວ່າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຈະຊ່ວຍພວກເຮົາໃຫ້ເຫັນຄຸນຄ່າເຖິງສິ່ງຂອງໃນໂລກແຕ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງຖາມຕົນເອງວ່າອັນໃດສຳຄັນທີ່ສຸດ.
4. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 6:19-21. ຖາມວ່າ: ການເອົາສິ່ງຂອງຂ້າງເທິງມາເປັນຕົວຢ່າງໃນການຊອກຫາຫລືທ້ອນໂຮມຊັບສິນ ການເຮັດຢ່າງນັ້ນຈະຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ເຫັນຫົວໃຈຈິງແທ້ຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?
5. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າພວກເຂົາເຄີຍມີຄົນລັກເຂົ້າມາເຮືອນແລະລັກຂອງມີຄ່າໄປ ຫລືມີນ້ຳຖ້ວມ ມີໄຟໄໝ້ ມີລົມພະຍຸພັດ. ບອກໃຫ້ຄົນນັ້ນແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ສຶກຕໍ່ເພື່ອນຟັງສັ້ນໆ. ຫລືຍົກເອົາຕົວຢ່າງຈາກໜັງສືພິມ ຫລືເຮືອງຈາກໂທຣະທັດເຮືອງຜູ້ຮັບແຕາະຮ້າຍແລະຍັງເຫລືອມີຊີວິດຢູ່ອອກມາເວົ້າສູ່ກັນຟັງ.
6. ເຊີນໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 6:22-24 ເຖິງເຮືອງອົງພຣະເຢຊູຍົກຂຶ້ນມາເວົ້າ. ຖາມສະມາຊິກວ່າເຮືອງສອງຢ່າງນັ້ນຄືກັນ ຫລືແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ?
7. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 6:25-32 ບອກໃຫ້ຄົນເບິ່ງເຂົ້າຈີ່ ແລະຂໍ້ຫ້ອຍເຄື່ອງ ຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຄົນສມັກອະທິບາຍເຖິງຄວາມສຳຄັນ ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາມີຄວາມກະວົນກະວາຍ.
8. ອ່ານມັດທາຍ 6:31-32 ອີກ, ບອກວ່າອົງພຣະເຢຊູສອນເຖິງການກະວົນກະວາຍຫລາຍໂພດເໝືອນດັ່ງພວກນອກຊາດພາກັນເຮັດ.

9. ອ່ານມັດທາຍ 6:33-34. ກ່າວວ່າຄົນສວນຫລາຍຍາກໄດ້ແຜ່ນດິນສວັນມາເປັນມໍຣະດົກ ແຕ່ບໍ່ຢາກມີຊີວິດຢ່າງຊອບທັມ. ຄົນເຮົາເລືອເອົາແຕ່ຂອງງ່າຍ ແຕ່ສິ່ງຍາກນັ້ນບໍ່ເອົາຫົວຊາ. ການເປັນຫ່ວງຢ່າງກະວົນກະວາຍນັ້ນບໍ່ຊ່ອຍຫຍັງໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ແທນທີ່ຈະນັ່ງຮ້ອງໂທ້ ເປັນຫຍັງບໍ່ມອບສິ່ງປາຖນານັ້ນໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລ້າງພວກເຮົາໃຫ້ສະອາດກາຍເປັນຄົນມີຊີວິດຢູ່ໃນສິນທັມ.

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ເລືອກເອົາສິ່ງຖືກຕ້ອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 7:1-27
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 7:1-27
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ການມີຊີວິດອັນແທ້ຈິງສົມກັບເປັນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕາມຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນການສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຄົນອື່ນແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງໃດໃນການຕິດຕາມຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ວ່າໃຫ້ມີຄວາມສັມພັນດີກັບຄົນອື່ນແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຊອກຫາເພື່ອຈະເອົາຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູມາປະຕິບັດເໝືອນສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູ

ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ:

- ຍືນຍັນວ່າພຣະຄຳພີເປັນພລັງອຳນາດທີ່ຈະຊີ້ນຳພາໃນຊີວິດ ແລະການຮັບໃຊ້
- ເສີມຂຍາຍຕົນເອງໃຫ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ຄວາມເຊື່ອມີຊີວິດຊີວາ.

ບົດນຳ

ຖ້າເບິ່ງໄປເຜີນໆແລ້ວຈະເຫັນວ່າຕອນສຸດທ້າຍຈາກການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູເປັນຄຳສອນປົກຄຸມຢ່ອຍຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕິດຕໍ່ຈາກມັດທາຍ 5-7. ແຕ່ໃນເມື່ອສຶກສາໃຫ້ດີແລ້ວຈະເຫັນວ່າແມ່ນການສອນສລຸບແລະເວົ້າເຖິງສິ່ງສຳຄັນຕ່າງໆທີ່ເປັນການລື່ມຄືນ. ຕົວຢ່າງ, ພວກສາວິກຂໄດ້ຮຽນເຖິງການເປັນຄົນສິນທັມຈາກ (ມັດທາຍ 5:3-38), ແຕ່ມາບັດນີ້ພວກເຂົາຖືກສອນໃຫ້ລະວັງໃນການຕັດສິນຄືນອື່ນ (ມທ 7:15). ເໝືອນດັ່ງການອ້ອນວອນ ແລະການເບິ່ງແຍງຄົນອື່ນຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນ ແລະບົດນີ້ກໍເວົ້າຂ້າອີກ (6:7-15, 25-32), ແລະຍັງເວົ້າອີກຕໍ່ໄປໃນ ບົດ 7:7-11. ໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ການເຕືອນໃນຕອນທ້າຍ (7:13-27).

ອົງພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ໃຊ້ວິທີສອນເໝືອນອາຈານຂອງພວກຍິວທີ່ເຮັດຢູ່ຕອນທ້າຍ ພຣະອົງສອນຈາກຄວາມສຳຄັນນ້ອຍໄປຫາຄຳສອນໃຫຍ່ຂຶ້ນເປັນລຳດັບ. (7:11). ອົງພຣະເຢຊູຍັງສືບຕໍ່ໃຊ້ໃນຄຳສອນເປັນເລື່ອງເລົ່າສູ່ກັນພັງ ເຊັ່ນຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະໄມ້ທັງທ່ອນໃນຕາ, ເຂົ້າຈີ່ແລະຮູ, ໝາກເດື່ອແລະໝາກ, ເຮືອນສ້າງເທິງຫີນແຂງແລະສ້າງເທິງຫາດຊາຍ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ພາສາເປັນຮູບພາບເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈແລະເພື່ອຜູ້ພັງຈະສາມາດຈຳໄດ້ດີຈາກການພັງຄຳເທສນາທີ່ຈ້າຍພູຂອງອົງພຣະເຢຊູ.

ຄໍາສອນສຸດທ້າຍທີ່ຈ້າຍພູຂອງອົງພຣະເຢຊູຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການປະຕິບັດທີ່ປ່ຽນແປງຂອງພວກສາວິກ. ການປະພຶດບາງຢ່າງເປັນການຕ້ອງຫ້າມ “ຢ່າ” (7:1,6). ການປະພຶດບາງຢ່າງເປັນທາງບວກເຊັ່ນ: “ຈົ່ງຖາມ, ຈົ່ງຊອກ, ຈົ່ງຄາຍ, ຈົ່ງເຂົ້າມາ, ແລະຟັງ” (7:7, 8, 13, 14). ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງແປກອັນໃດເພາະຄໍາເທສນາທີ່ຈ້າຍພູນີ້ແມ່ນອອກມາຈາກຈິດໃຈຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ຄໍາສອນອັນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກມີພລັງເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງຕົນເອງເໝາະສົມກັບຊີວິດໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ.

ແນະນໍາການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີການສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ກ່ອນເລີ່ມທ້ອງຮຽນຊອກເອົາຄົນສັກສອງຄົນເພື່ອຫລິ້ນລະຄອນກ້ອມ. ສອງຄົນນີ້ຈະເປັນຄົນຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ທຸກຄົນໃນທ້ອງເຂົ້າໃຈເຖິງຈຸດປະສົງທີ່ທ່ານຢາກໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈ. ທ່ານພະຍາມຈະບອກໃຫ້ທັງສອງເຮັດຕາມຄໍາຂຽນໃສ່ກະດານ, ແຕ່ເຫັນວ່າພວກເຂົາທັງສອງນັ້ນລົມຄົນອື່ນເສີຍເພາະຢາກອ້າງວ່າຕົນເອງຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຊ່ອຍຄຽ. ບອກໃຫ້ເຂົາອ່ານສິ່ງທີ່ທ່ານຂຽນໃສ່ກະດານ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງໃຊ້ໂທຣະສັບມີຖິລິມຄົນອື່ນ ແລະກໍ່ຍ່າງໄປມາເອົານັ້ນເອົານີ້. ອີກສອງສາມນາທີພວກເຂົາຫັນໜ້າມາຟັງທ່ານ ແລະທ່ານບອກພວກເຂົາວ່າ, ບໍ່ເປັນຫຍັງດອກບໍ່ເຮັດກໍ່ໄດ້. ເຂົາຕອບວ່າ ຍິນດີທີ່ຈະຊ່ອຍ! ແລະກັບໄປນັ້ງ.
2. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນທ້ອງອ່ານສິ່ງທີ່ທ່ານຂຽນໄວ້ໃນກະດານ ແລະຕັ້ງຄໍາຖາມວ່າ: ລະຄອນກ້ອມຕອນນີ້ເປັນເໝືອນຜູ້ທີ່ເຊື່ອຫລາຍໆຄົນບໍ່ໄດ້ມີຊີວິດແລະປະຕິບັດຕາມຄໍາສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ຢ່າງໃດ?
3. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງທີ່ສັກຊ່ອຍທ່ານອ່ານໃນມັດມາຍ 7 ວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ຮູບພາບຫລາຍຢ່າງເພື່ອພວກສາວິກຈະເຂົ້າໃຈເຖິງການຕິດຕາມຄໍາສອນຂອງພຣະອົງແນວໃດ?
4. ຮ້ອງຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 7:24-27 ອະທິບາຍຢ່າງສັ້ນໆເຖິງພາບປະກອບທີ່ອົງພຣະເຢຊູໃຊ້ວ່າມັນມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ ເຊັ່ນ: ເຮືອນປຸກເທິງຫີນແຂງ ແລະເຮືອນປຸກເທິງຫາດຊາຍ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພາບ ເພື່ອພວກເຮົາຈະເອົາມາປະກອບໃຊ້ວັດແທກວ່າພວກເຮົາຈະສ້າງເຮືອນຢ່າງໃດ?
5. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 7:1-6. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານປໂຍກທີ່ເລີ່ມດ້ວຍ “ມີຄວາມສັມພັນດ້ວຍການຕໍາໜິ ຫລືໂດຍພະຍາຍາມເຂົ້າໃຈ (7:1-6)” ຖ້າມວ່າ, ໃນທາງໃດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ເຮັດຜິດເພາະມັກຕັດສິນຄົນອື່ນ? ທ່ານຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ?

6. ບອກໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຈຸດທີສອງ, “ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຈົ້າໂດຍການຖາມຄົນອື່ນ, ສແວງຫາ, ແລະເຄາະ (7:7-11)

7. ບອກໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຈຸດທີສາມ, “ມີຄວາມສັມພັນຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູໂດຍການເຊື່ອຟັງ (7:13-27).” ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 7:13-14. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກວາດພາບວ່າພວກເຂົາກຳລັງຂັບຮີຖໄປໃນທາງແຄບແລະທາງກວ້າງ ຖາມວ່າໃນທາງໃດມັນງ່າຍກວ່າກັນ? ຫົນທາງທັງສອງນີ້ມີຄວາມໝາຍໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອຢ່າງໃດ?

8. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 7: 16-20. ຖາມວ່າການປູກຝັງທີ່ມີຜລິດຜົນດີນັ້ນຕ້ອງເຮັດແນວໃດ? ເຮັດແນວໃດຈຶ່ງຈະໄດ້ຜົນໄມ້ທີ່ດີຈາກຕົ້ນໄມ້? ຕ້ອງເບິ່ງແຍງໃຫ້ດີຖ້າຢາກໄດ້ຜົນດີແມ່ນບໍ່?

ດຣ. ບຸນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ສະພາບຮຸນແຮງຂອງການເປັນສາວົກ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 8: 18-22

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ມັດທາຍ 8: 16-22

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສາວົກໃຫ້ຖືພຣະອົງວ່າສຳຄັນກວ່າທຸກໆຢ່າງໃນຊີວິດບໍ່ວ່າ
ຈະເປັນເຮືອງຄອບຄົວເຮືອນຊານ ຫລືສັງຄົມ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະເອົາເຖິງຂັ້ນໃດໃນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອເບິ່ງຄວາມຮຸນແຮງຂອງການເປັນສາວົກພຣະເຢຊູສຳລັບຊີວິດຕົວເອງ

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂຽນຄຳວ່າ “ຫົວຮຸນແຮງ” ໃສ່ກະດານ. ຖາມ: ພວກເຮົາຈະອະທິບາຍຄຳເວົ້ານີ້ ວິທີໃດແດ່?
ຜູ້ທີ່ມີການປະພຶດແບບຮຸນແຮງເປັນຄົນປະເພດໃດ? ຜູ້ພົບເຫັນຈະຄິດຢ່າງໃດ? (ຍ້ານ).
ຜູ້ໄດ້ຍິນຈະຄິດແນວໃດ?
2. ແນະນຳວ່າບົດຮຽນນີ້ຈະອະທິບາຍສະພາບອັນຮຸນແຮງຂອງການເປັນສາວົກ,
ຈະເວົ້າເຖິງວ່າການເປັນສາວົກເປັນແນວໃດ, ຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ, ແລະຟັງແລ້ວເປັນຢ່າງໃດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ເວົ້າເບື້ອງຫລັງຂອງພຣະຄຳຕອນນີ້ ໂດຍການສລຸບເຫດການຈາກຫົວຂໍ້
“ເຖິງເວລາທີ່ຈະຕ້ອງອອກໄປ (8: 18); ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 8: 19-20. ບອກນັກຮຽນຟັງເບິ່ງຄວາມຮຸນແຮງໃນຄຳຕອບຂອງພຣະເຢຊູ.
ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວໃຫ້ເວລາເພື່ອຕອບ.

5. ຖາມ, ພຣະທັມໃນຕອນນີ້ບອກຫຍັງແດ່ກ່ຽວກັບຣາຄາຂອງການເປັນສາວິກ?
ໃຊ້ຄໍາຕອບຈາກນັກຮຽນເພື່ອພິຈາລະນາເບິ່ງສະພາບອັນຮຸນແຮງໃນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.
ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍອັນຝັງເລິກຢູ່ໃນຄໍາຕອບ.
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງເປີດອ່ານ ມັດທາຍ 15: 3-6; ແລະໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 8: 21-22.
ຫລັງຈາກອ່ານທັງສອງຂໍ້ແລ້ວໃຫ້ຖາມວ່າ ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນຂໍ້ຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງພຣະທັມນັ້ນບໍ່.
ຕຽມພ້ອມທີ່ຈະບອກນັກຮຽນວ່າ ມັດທາຍ 8: 21-22 ບໍ່ໄດ້ບອກວ່າລູດສິດທ່ວງໃຍເຣື່ອງຜິດ ແຕ່ໄດ້
ບອກເຖິງການຈັດລຳດັບຄວາມສຳຄັນໃນຊີວິດຜິດ. ອະທິບາຍ “ປະໃຫ້ຄົນຕາຍຝັງກັນເອງ.”

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ພານັກຮຽນຕອບຄໍາຖາມ 1, 3, 4, ແລະ 6 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ. ຖ້າມີເວລາພໍ
ໃຫ້ຕອບທັງໝົດ.
8. ນຳການສົນທະນາຈາກຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:
ຄຣິສຕະຈັກເປັນບ່ອນເຕົ້າໂຮມຂອງຄຣິສຕຽນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເກີດໃໝ່ແລ້ວຝ່າຍວິນຍານ
(ໂຍຮັນ 3:3). ທຸກຄົນທີ່ເກີດໃໝ່ຈາກຂ້າງເທິງຈະຕ້ອງດຳເນີນຊີວິດແບບສາວິກແລະປະ
ຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງສອນຂອງພຣະເຢຊູ. ຖາມ: ຢູ່ທີ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານເປັນຢ່າງນັ້ນບໍ່?
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນຂໍພຣະວິຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ນຳພານັກຮຽນທຸກຄົນ
ໃຫ້ພ້ອມທີ່ຈະຈ່າຍຣາຄາອັນແພງໃນການເປັນສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູພາກັນເຮັດຫຍັງ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 9: 35—10:15, 24-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ: ມັດທາຍ 9: 35-11:1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງແລະຊົງບອກວິທີໃຫ້ເຮັດດ້ວຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ວິທີທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງມີຄວາມໝາຍແນວໃດສຳລັບພວກເຮົາໃນສະໄໝນີ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິສູດເບິ່ງວ່າຂ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມວິທີຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໃນການເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເຕືອນນັກຮຽນວ່າບົດຮຽນນີ້ມີສ່ວນຄ້າຍຄືກັນກັບບົດຮຽນທີ່ຜ່ານມາທີ່ໄດ້ສັງເກດຢ່າງໃກ້ຊິດເຮື່ອງຮາຄາຂອງການເປັນຜູ້ຕິດຕາມ ຫລືສາວິກທີ່ແທ້ຂອງພຣະເຢຊູ.
2. ອ່ານຈຸດສຳຄັນ ແລະຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້. (ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງພວກສາວິກໃຫ້ເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງແລະຊົງບອກວິທີໃຫ້ເຮັດດ້ວຍ. ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອພິສູດເບິ່ງວ່າຂ້ອງໄດ້ເຮັດຕາມວິທີຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໃນການເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ)

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ9: 35-10: 4. ອະທິບາຍພຣະຄຳຕອນນີ້ໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ.
4. ໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ “ພຣະເຢຊູຊົງໃຊ້ສາວິກໃຫ້ອອກໄປ (10:5-15)” ເພື່ອແນະນຳແລະອະທິບາຍເນື້ອໃນໃຈຄວາມຂອງພາກຕໍ່ໄປ; ໝາຍເຫດ: ເວລາໃດທ່ານອ້າງຂໍ້ພຣະຄຳຈຶ່ງຢ່າລືມໃຫ້ນັກ

ຮຽນອ່ານພຣະຄໍາເຫລົ່ານັ້ນ; (ທ່ານອາດຈະຈັດຕັ້ງມັນກຽມໄວ້ກ່ອນກໍໄດ້ ໂດຍຂຽນຂໍ້ພຣະຄໍາໃສ່ກະດາດແລ້ວຢາຍໃຫ້ຜູ້ທີ່ຈະອ່ານ).

5. ບອກນັກຮຽນວ່າເວລາພຣະເຢຊູຊົງບອກວິທີການທ່າງານໃຫ້ພວກສາວິກ ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງເວົ້າໄປອ້ອມໂຄກ ແຕ່ໄດ້ຊົງບອກຄວາມຈິງ ໂດຍສະເພາະເຖິງສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຈະພົບໃນເວລາອອກໄປປະກາດ. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນເຄິ່ງນຶ່ງຟັງທ່ານອ່ານ 10: 24-31 ແລ້ວຈົດຈໍາສິ່ງທ້າທາຍທີ່ລໍຖ້າພວກຈະອອກໄປ; ໃຫ້ນັກຮຽນເຄິ່ງທີ່ເຫລືອຟັງເບິ່ງຄໍາປະກັນ ແລະຄໍາໝູນໃນຂອງພຣະເຢຊູສໍາລັບພວກສາວິກ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານ ແລະໃຫ້ຂຽນຄໍາຕອບທີ່ໄດ້ຈາກນັກຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້ (ແບ່ງກະດານເປັນສອງຝ່າຍ).
6. ຈົ່ງຈໍາໄວ້ວ່າພຣະເຢຊູຈະບໍ່ຊົງສັ່ງໃຫ້ພວກສາວິກອອກໄປເຮັດທີ່ສິ່ງທີ່ພຣະອົງເອງບໍ່ຊົງປະສົງທີ່ຈະເຮັດ. ອ່ານ 9: 35 ແລະ 11: 1, ແລະຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນຕົວຢ່າງໃນເຣື່ອງນີ້.

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃຊ້ຄໍາຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍນັກຮຽນໃຫ້ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ.
8. ຊັກຊວນນັກຮຽນໃຫ້ຖວາຍຊີວິດເພື່ອການຮັບໃຊ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະພັນທະກິດຂອງພຣະອົງ; ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານຂໍ້ທີ່ນຶ່ງຂອງເພງ “ຊີວິດຂ້ານ້ອຍມອບຖວາຍ” ຈາກປື້ມເພງລາວສີແດງໜ້າ 336.
9. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ທຸກຄົນມີໃຈກ້າຫານແລະພ້ອມທີ່ຈະເປັນສາວິກທີ່ແທ້ຂອງພຣະເຢຊູ.

ດຣ. ສິດນິ ຄານ

ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ການເຊື່ອໝາຍເຖິງການຕິດຕາມ

ຂໍ້ພຣະຄໍາສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 16: 13-17, 21-26

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາສໍາລັບ: ມັດທາຍ 16: 13-26

ຈຸດສໍາຄັນສໍາລັບບົດຮຽນນີ້: ການເຊື່ອພຣະເຢຊູຢ່າງແທ້ຈິງ ໝາຍເຖິງການຕິດຕາມພຣະອົງໂດຍບໍ່ຄິດ
ຮາຄາ.

ຄໍາຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານເຊື່ອພຣະເຢຊູຫລາຍປານໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຂອງຂ້ອຍໂດຍການຕິດຕາມພຣະອົງ.

ແຜນສໍາລັບການສອນ

ນໍາເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນເລົ່າເຮືອງການໄປທ່ອງທ່ຽວຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຈະຕ້ອງເຮັດກ່ອນ
ຈະໄດ້ໄປ (ຕຽມເງິນ, ຕຽມມື້ພັກ, ຕຽມຄົນເບິ່ງໝາ, ຕຽມຄົນເຝົ້າບ້ານ, ແລະຕ່າງໄປ). ຫລັງຈາກ
ນັ້ນໃຫ້ຖາມວ່າພວກເຂົາເຈົ້າຄິດເຖິງຫຍັງແຕ່ເວລາໄດ້ຍິນຄໍາວ່າ “ສາວິກຂອງພຣະຄຣິດ.” ແນະ
ນໍາວ່າບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ຈະເວົ້າເຖິງວ່າພວກເຮົາຈະເຮັດຫຍັງແດ່ ຖ້າຢາກຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.

ນໍາພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ອຍບໍລິຍາສະພາບການ ແລະສະຖານທີ່ຊຶ່ງເປັນພູມຫລັງຂອງພຣະຄໍາໃນຕອນນີ້
(ມັດທາຍ 16: 13).
3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 16: 13-14. ອະທິບາຍພຣະຄໍາ ໂດຍສະເພາະສິ່ງທີ່ຄົນທັງຫລາຍເຊື່ອວ່າ
ພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 16: 15-17; ພານັກຮຽນເບິ່ງພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໃນມັດທາຍ 16: 13-
16 (“ບຸດມະນຸດ,” “ພຣະເມຊີອາ,” “ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່”)
ແລ້ວອະທິບາຍພຣະນາມເຫລົ່ານັ້ນ. ບອກວ່າ: ພຣະນາມທຸກນາມໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໂດຍພຣະເຈົ້າ

ແລະໄດ້ບອກເຖິງພັນທະກິດຂອງພຣະເຢຊູ ໃນຖານະພຣະບຸດພຣະເຈົ້າ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງຄຳສາລະ ພາບຂອງເປໂຕຈຶ່ງເປັນເລື່ອງສຳຄັນ?

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 16: 21-23.
ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຊົງລໍຖ້າມາເຖິງຕອນນີ້ເພື່ອຈະເປີດເຜີຍວ່າພຣະອົງຈະຖືກຄວາມທຸກທໍຣະມານ ແລະຈະຖືກປະຫານ? ສິນທະນາການຕໍ່ວ່າພຣະເຢຊູຂອງເປໂຕ. ຖາມ: ເປໂຕ ມີເຈຕນາແນວ ໃດຈຶ່ງຕໍ່ວ່າພຣະເຢຊູໃນຕອນນີ້?
6. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 16: 24-26. ຖາມ: “ຮັບແບກໄມ້ກາງແຂນຂອງຕົນ” ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງ ໃດ? ແຕ້ມ ຮູບໄມ້ກາງແຂນໃສ່ກະດານ;
ໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຄວາມເຫັນວ່າພວກເຮົາເສັງຊີວິດວິທີໃດແດ່ໃນການຕິດ ຕາມພຣະເຢຊູ. ຂຽນໃສ່ໄມ້ກາງແຂນວິທີທີ່ພວກເຮົາຈະປະຕິເສດຕົວເອງ. ໃຫ້ເວລາໃນການສະແດງຄວາມ ເຫັນແລະການອະທິບາຍ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ອ່ານເລື່ອງຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ:
ສຕິບໄປມີສເຊັ່ນກັບກຸ່ມຄຣິສຕຽນທີ່ອາຟຣິກາ; ສຕິບຖືໂອກາດເປັນພຍານເລື່ອງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ກັບຄືນທີ່ທຸກຍາກແລະໝົດຫວັງ. ໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນທາງນັ້ນ, ສຕິບຮູ້ສຶກວ່າພຣະ ເຈົ້າຊົງເອີ້ນເຂົາໃຫ້ຂາຍທຸກຍາກ, ຍ້າຍໄປຢູ່ອີກເມືອງນຶ່ງ, ແລ້ວໄປຊ່ວຍອົງການທີ່ເປັນຜູ້ ຮັບຜິດຊອບພາຄົນໄປເຮັດພັນທະກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນທີ່ຕ່າງໆ. ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດແດ່ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ສຕິບໄດ້ຮູ້ວ່າການຊົງເອີ້ນນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າແທ້ຫລືບໍ່?

ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ.

8. ບົດການສຶກສາດ້ວຍການອ້ອນວອນຂອບພຣະຄຸນພຣະເຢຊູສຳລັບການຊົງເສັງສະລະແລະການຊົງ ໃຫ້ພວກເຮົາສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູດ້ວຍການຕິດຕາມພຣະອົງ.

ດຣ. ສິດນີ ຄານ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 12
ສຳແດງພຣະຄຸນແທ້ໆດ້ວຍການຖ່ອມຕົວ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 23:1-12
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມັດທາຍ 23:1-36
ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ສອນໃຫ້ສາວິກປະຕິບັດຄວາມເຊື່ອອັນແທ້ດ້ວຍການຖ່ອມຕົວ.
ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:	ເປັນຫຍັງລາງເທື່ອຜູ້ເຊື່ອຖືສາສນາເປັນຄົນໜ້າໄຫວ້ຫລັງຫລອກ, ແຂງກະດ້າງ, ຖືຕົວຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລັກສະນະສາວິກແທ້?
ຈຸບສິ່ງຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ປະຕິບັດຄຳສອນພຣະເຢຊູໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

ຄຳນຳ

ໃນສມັຍນັ້ນພວກນັກທັມແລະພວກຟາຣີຊາຍພາກັນຕໍ່ສູ້ແລະບໍ່ຍອມຮັບພຣະເຢຊູວ່າເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຖືກສົ່ງລົງມາເພື່ອໂຜດໂລກໃຫ້ພົ້ນ, ພວກເຂົານັບຖືພຣະຄຳພີເດີມທ້າເຫລັ້ມທຳອິດ Torah ທີ່ເປັນພາສາເຮັບເຮີ ລາງເທື່ອກໍຮ້ອງວ່າ Pentateuch ຊຶ່ງເປັນກົດຣະບຽບການຕ່າງໆທີ່ບັນທຶກໂດຍໂມເຊ. ສ່ວນພຣະຄຳພີໃໝ່ສີ່ເຫລັ້ມທຳອິດແມ່ນພາກສ່ວນຂ່າວປະເສີດທີ່ຮ້ອງວ່າໝວດ “ຂ່າວປະເສີດ Gospel” ໃນໝວດຂ່າວປະເສີດນີ້ຍັງບອກເຕືອນພວກຍິວພາກເໜືອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈພຶດຕິກຳຂອງພວກຍິວພາກໄຕ້ທີ່ອ້າງຕົນເອງວ່າເປັນຄົນສິລທັມ ທ່ານບໍ່ຕ້ອງເຮັດຄືເຂົາ.

1. ຂີດເຄີ່ງແບ່ງກະດານເປັນສອງສ່ວນ.
 - ກ. ດ້ານຊ້າຍຂຽນ Torah (Pentateuch) ແລະຂຽນ ນັກທັມແລະຟາຣີຊາຍລົງກ້ອງ.
 - ຂ. ດ້ານຂວາຂຽນ Good news (ຂ່າວປະເສີດ) ແລະຂຽນພຣະເຢຊູແລະສາວິກລົງກ້ອງ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ພຣະຄຳພີທ້າເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີເດີມມີຫຍັງແດ່? ແລ້ວຂຽນລົງກະດານ.
3. ຖາມນັກຮຽນວ່າ ພຣະຄຳພີສີ່ເຫລັ້ມທຳອິດຂອງພຣະຄຳພີໃໝ່ມີຫຍັງແດ່? ແລ້ວຂຽນລົງກະດານ.
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 23:1-7 (ສາວິກແທ້ຈະບໍ່ເປັນຄົນໜ້າໄຫວ້ຫລັງຫລອກ)

ກ. ພວກນັກທັມແລະຟາຣີຊາຍໄດ້ຊື່ວ່າເປັນຄົນໜ້າໄຫວ້ຫລັງຫລອກເພາະວ່າ ເຂົາມັກນຶ່ງບ່ອນນຶ່ງຂອງໂມເຊ ແປວ່າເອົາຕົວເອງເປັນໂມເຊ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອື່ນນັບຖື (ຂໍ້ 1-2).

ຂ. ເຂົາມັດຂອງໜັກໃສ່ປ່າມະນຸດ ແປວ່າເອົາກົດຮະບຽບຂອງໂມເຊ (ພຣະຄຳພີເດີມທ້າເຫລັ້ມທໍາອິດ) ມາບັງຄັບປະຊາຊົນ ສ່ວນເຂົາບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດ (ຂໍ້ 4).

ຄ. ພຣະເຢຊູຊົງສອນໃຫ້ປະຊາຊົນປະຕິບັດສິ່ງທີ່ເຂົາສອນ ແຕ່ຢ່າເຮັດຄືເຂົາເຮັດ (ຂໍ້ 3). ເພາະເຂົາສອນຕາມກົດບັນຍັດຂອງພຣະຄຳພີເດີມທ້າເຫລັ້ມທໍາອິດ.

5. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 23:8-10 (ສາວົກແທ້ແມ່ນຜູ້ມີມາຣະຍາດດີແລະຖ່ອມຕົວ)

ກ. ພຣະເຢຊູຊົງສອນສາວົກເມື່ອເຫັນພວກນັກທັມ ແລະພວກຟາຣີຊາຍວາງຕົນບໍ່ເໝາະສົມທີ່ຮ້ອງຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ ແລະຍັງຍົກຕົນເອງນຶ່ງໃນບ່ອນນຶ່ງຂອງໂມເຊ.

ຂ. ຢ່າໃຫ້ໃຜເອີ້ນວ່າ “ພຣະອາຈານ” ເພາະວ່າພວກທ່ານມີແຕ່ພຣະອາຈານຜູ້ດຽວ (ຂໍ້ 8). ເພາະວ່າຄຳວ່າ “ພຣະອາຈານ” ມາຈາກຄຳວ່າ “ຣາບາຍ” ແປວ່າ (Great one) ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານກົດໝາຍຍິວ “ໂທຣາ” ເພາະວ່າບໍ່ມີໃຜຮູ້ “ໂທຣາ” ຢ່າງລະອຽດ. (ໝາຍເຫດ: ຄຳວ່າ ພຣະອາຈານ ແລະອາຈານບໍ່ແມ່ນຄຳເວົ້າດຽວກັນ ແຕ່ອາຈານທຸກຄົນຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຂອງພຣະອາຈານ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານເປັນພີ່ນ້ອງກັນທັງໝົດ” ຂໍ້ 8ຂ).

ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 23:11-12 (ສາວົກທີ່ພໍພຣະທັຍ)

1. ການວັດແທກຜູ້ນຳຝ່າຍໂລກທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ສຳເລັດນັ້ນແມ່ນເບິ່ງທີ່ຜົນງານ.
2. ຜູ້ນຳຄຣິສຕຽນທີ່ສຳເລັດເບິ່ງເຫັນໃນການຖ່ອມຕົນລົງເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ (ຂໍ້ 11)
3. “ຜູ້ໃດຍົກຕົວຂຶ້ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຖອຍລົງ ຜູ້ໃດຖ່ອມຕົວລົງ ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກຂຶ້ນ” (ຂໍ້ 12ຂ) ແປວ່າພຣະເຈົ້າຈະເປັນຜູ້ຍົກແລະເປັນຜູ້ປົດລົງ.

ດຣ. ຫຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ເປັນຄຳສັ່ງ, ບໍ່ແມ່ນຄຳຂໍຮ້ອງ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 28:16-20
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:</u>	ມັດທາຍ 28:16-20
<u>ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ພຣະເຢຊູຊົງສັ່ງສາວົກຈົ່ງເຮັດໃຫ້ທຸກຊາດເປັນລູກສິດ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ທາກໂບດຂອງທ່ານເອົາຈົ່ງເອົາຈົ່ງກັບຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູ, ທ່ານຈະເຮັດພາກສ່ວນໃດ?
<u>ຈຸບົດຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ເພື່ອນຳພາທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄຳສັ່ງນີ້ ແລ້ວຕັດສິນໃຈປະຕິບັດ ແລະອອກໄປທົ່ວໂລກ.

ຄຳນຳ

ບອກນັກຮຽນວ່າ ພຣະທັມມັດທາຍໄດ້ຂຽນຂຶ້ນເພື່ອບອກເຕືອນຊາດຢົວໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະຄຳສຳລັບໃໝ່ແມ່ນ ພຣະຄຳສຳລັບທີ່ຈາກພຣະພຣະຄຳສຳລັບເດີມ ໂດຍເນັ້ນໜັກບອກວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພື້ນທີ່ພຣະຄຳສຳລັບເດີມໄດ້ທຳນວາຍເຖິງນັ້ນ ດ້ວຍເຫດນີ້ພຣະທັມມັດທາຍຈຶ່ງຂຶ້ນຕົ້ນດ້ວຍການບອກເລົ່າວ່າພຣະອົງຊົງເປັນເຊື້ອສາຍຂອງກະສັດດາວິດ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະອົງລົງມາເກີດເພື່ອຕາຍແທນຄວາມຜິດຄວາມບາບຂອງຄົນຈຳນວນຫລາຍແລະຄົນຂຶ້ນມາມີຊີວິດອີກ ບັດນີ້ການຊົງໄຖ່ນັ້ນກໍສຳເລັດແລ້ວຈຶ່ງຊົງສັ່ງສາວົກໃຫ້ໄປບອກທຸກຊາດເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ພື້ນ. ຄຳສັ່ງນີ້ມີຊື່ວ່າ ຄຳສັ່ງໃຫຍ່ (Great commission). ຄຣູຂຽນ ຄຳສັ່ງໃຫຍ່ (Great commission).

ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນວິທີສອນ

1. ນຳພາທ້ອງຮຽນອ້ອນວອນຟັງຄຳສັ່ງວ່າວັນນີ້ຄຳສັ່ງນີ້ໄດ້ມາເຖິງເຮົາແນວໃດແດ່?.
2. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (ມັດທາຍ 28:16-17) ຫລັງຈາກເພິ່ນອ່ານແລ້ວ ຄຣູຂຽນທົ່ວເຮືອງ

ບ່ອນສາວົກຮັບຄຳສັ່ງ

- ກ. ເລົ່າເຖິງການທຳນວາຍຂອງພຣະເຢຊູໃນ ມັດທາຍ 26:31-32 ວ່າຫລັງຈາກພຣະອົງຊົງພື້ນຄົນມາຈາກຕາຍແລ້ວຈະສະເດັດໄປແຂວງຄາລີເລກອນໜ້າສາວົກ.
- ຂ. ສາວົກທີ່ຈະໄປພົບກັບພຣະເຢຊູທີ່ແຂວງຄາລີເລນັ້ນ ມີແຕ່ສິບເອັດຄົນ ບໍ່ແມ່ນສິບສອງຄົນ ເພາະຢູດາຂ້າຕົວເອງແລ້ວໃນ ມັດທາຍ 27:3-10.

ຄ. ເທວະດາສິ່ງຂ່າວບອກພວກຜູ້ຍິງຕອນພວກຜູ້ຍິງໄປຍັງອຸບໂມງຝັງສົບ ໃຫ້ໄປບອກພວກສາວິກ ໄປພົບກັບພຣະເຢຊູທີ່ແຂວງຄາລີເລ ມັດທາຍ 28:7

ງ. ພວກສາວິກໄດ້ພົບກັບພຣະເຢຊູທີ່ຈ້າຍພູໃນແຂວງຄາລີເລ “ເມື່ອເຂົາເຫັນພຣະອົງແລ້ວຈຶ່ງຂາບ ໄຫວ້ນະມັສການ ແຕ່ລາງຄົນຍັງສົງສັຍຢູ່” ມັດທາຍ 28:17

3. ຂໍໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ (28:18-20) **ຫລັງຈາກເພິ່ນອ່ານແລ້ວຄຽງ ຊົງສັ່ງສາວິກໃຫ້ໄປປະກາດ**

ກ. ຄຳວ່າ “ເຫດສັນນັ້ນ” ເປັນຄຳເຊື່ອມໂຍງຈາກເລື່ອງນຶ່ງຕໍ່ອີກເລື່ອງນຶ່ງ ໃນພາສາຕົ້ນສະບັບເປັນ ພາສາກຣີກອອກສຽງວ່າ “ອູນ” ແປວ່າ “ດ້ວຍເຫດວ່າ ຫລືເຫດສັນນັ້ນ” ສລຸບຄວາມແລ້ວມີຄວາມໝາຍ ວ່າດ້ວຍເຫດວ່າພຣະອົງມີອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ ແລະຮັບອຳນາດທັງໝົດຈາກພຣະບິດາເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍ ແລ້ວ .

ຂ. ໄປສັ່ງສອນຊັກຊວນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍເປັນລູກສິດ ແປວ່າໃຫ້ເຂົາຮັບເຊື່ອແລະກາຍເປັນສາວິກ ແລະຄຳວ່າສາວິກ ແປວ່າ ຜູ້ຕິດຕາມ, ຜູ້ຮຽນຮູ້, ຜູ້ປະຕິບັດຕາມ, ຫລືບົວຣະບັດ.

ຄ. ໃຫ້ບັບຕິສະມາເຂົາໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຈົ້າສາມພຣະພາກເພື່ອເປັນສັນຍາລັກໃນການຖິ້ມ ໃຈເກົ້າເອົາໃຈໃໝ່ ຄືພຣະບິດາ, ພຣະບຸດ ແລະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ໝາຍເຫດ: ຫລັງຈາກເຂົາເຊື່ອແລ້ວ ພຣະຄັມພິບໍ່ໄດ້ກຳໜົດເວລາໃນການຮັບເຊື່ອຈຶ່ງໃຫ້ບັບຕິສະມາ ແຕ່ຫລາຍໂບດມີຣະບຽບຂອງໃຜລາວ.

ງ. ສິ່ງສຳຄັນຫລັງຈາກຮັບເຊື່ອແລະບັບຕິສະມາແມ່ນສັ່ງສອນເຂົາໃຫ້ຖືຮັກສາສາຣະພັດທີ່ພຣະເຢຊູ ໄດ້ສັ່ງສອນເຂົາມາແລ້ວ.

ຈ. “ເຮົາຢູ່ກັບທ່ານທັງຫລາຍຈົນໝົດກັບ” (ຂໍ້ 20) ແມ່ນພຣະອົງສັນຍາຈະຢູ່ກັບທຸກຄົນຈົນສິ້ນຍຸກ.

4. ກັບຄືນໄປອ່ານຄຳຖາມຫ້າຂໍ້ໃນບົດຮຽນ ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຕອບ ແລະອ້ອນວອນດ້ວຍຄຳສັນຍາ.

ດຣ. ທຸມພັນ ວົງສຸຣິດທ໌